

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/114/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414205922
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6414205922.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v právnej veci žalobcov 1/ Z. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX G. X. XXX, 2/ O. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX L. nad E., 3/ M. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX L. nad E., 4/ S. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX F. XX, 5/ I. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX F. XXX, všetci piati žalobcovia zastúpení advokátom JUDr. Dušanom Klimom, so sídlom Sládkovičova ul. 16/61, 965 01 Žiar nad Hronom, proti žalovanému Slovenský pozemkový fond, Búdkova 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam o odvolaní žalobcov 1/ a 4/ proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6C/79/2014-83 z 21. októbra 2016, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalobcov 1/ a 4/ proti I. výroku, ktorým súd prvej inštancie zmenu žaloby nepripustil, odmieta.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku, ktorým súd žalobu žalobcov zamietol, potvrdzuje.
- III. Rozsudok súdu prvej inštancie v III. výroku o náhrade trov konania mení tak, že žalobcovia 1/ až 5/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.
- IV. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1/ a 4/ nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam doručenú Okresnému súdu Žiar nad Hronom 15. 05. 2014 súd prvej inštancie zamietol z dôvodu nedostatku vecnej pasívnej legitímácie označeného žalovaného Slovenského pozemkového fondu, so sídlom v Bratislave. Podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností v katastrálnom území F. podľa listu vlastníctva č. XXX je neznáma K. A., ktorú Slovenský pozemkový fond iba v konaní ako neznámeho vlastníka zastupuje. K. A. za stranu sporu označili žalobcovia až v podaní zo 14. 07. 2016 za účinnosti zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C. s. p.“), ktorý inštitút zámery účastníkov nepozná a nedostatok vecnej pasívnej legitímácie v konaní vedie výlučne k zamietnutiu žaloby. Rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo vydanie uznesenia o nepripustení zmeny žaloby v zmysle návrhu žalobcov zo 14. 09. 2016 a 29. 09. 2016 z určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. Zmenu žaloby súd nepripustil s odôvodnením, že dovtedy vykonané dokazovanie nemohlo byť podkladom pre rozhodnutie súdu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie oprel súd prvej inštancie o ustanovenia § 139, 140, 143, 255 a 262 Civilného sporového poriadku. Povinnosť skúmať vecnú legitímáciu strany sporu aj bez námietky odvodil od rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/205/2009 z 29. 06. 2010. V prejednávanej veci

žalovaný námietku vecnej pasívnej legitímácie vzniesol v prvom podaní vo vyjadrení k žalobe dňa 03. 03. 2016.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali odvolanie len žalobca 1/ a žalobkyňa 4/. Z odvolacích dôvodov prípustných podľa § 365 ods. 1 C. s. p. uplatnili štyri: pod písm. b), d), e) a h), ktoré konkretizovali tak, že nepripustením zmeny žaloby boli porušené práva žalobcov dané im Ústavou Slovenskej republiky na spravodlivý súdny proces, najmä keď zmenu žaloby navrhla a odporučila žalobcom prejednávajúca sudkyňa. V ustanovení § 140 ods. 3 C. s. p. je uvedené, že sa za zmenu žaloby nepovažuje úkon žalobcu, ktorým mení uplatnený nárok, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Typickým príkladom vzťahu, ktorého spôsob usporiadania vyplýva z osobitného predpisu je vyporiadanie spoluvlastníckych vzťahov (tzv. iudicium duplex). K žalobnému návrhu zo dňa 13. 09. 2006 sa mal súd prvej inštancie správať ako k novému žalobnému návrhu. Ak o novom žalobnom návrhu nekonal a nesprávne ho na ďalšie konanie nepripustil, potom mal súd prvej inštancie konať o pôvodnej žalobe, čo aj urobil, ale tento nesprávne právne posúdil. O pôvodnej žalobe rozhodol súd prvej inštancie bez vykonania dôkazov, o čom svedčí odôvodnenie jeho rozhodnutia, v ktorom sa o žiaden dôkaz pri zamietnutí žaloby neoprel ani sa naň neodvolal. Takto prijatý záver okresného súdu bol preto prekvapivým a porušujúcim základný princíp v zmysle článku 2 Civilného sporového poriadku - princíp právnej istoty a nepredvídateľné rozhodnutie je aj v rozpore s ustálenou judikatúrou vyššej súdnej authority.

2.1 V pôvodnej žalobe za žalovaného označili žalobcovia Slovenský pozemkový fond, ktorý v zmysle § 34 ods. 14 zákona č. 330/1991 Zb. koná pred súdom za neznámych vlastníkov. Slovenský pozemkový fond má zákonnú povinnosť konať za neznámych vlastníkov pred súdom. Po akceptácii ustáleného právneho záveru, že Slovenský pozemkový fond nie je vecne pasívne legitimovaný v takomto spore, žalobcovia ešte pred pojednávaním vo veci samej dňa 14. 07. 2016 v podaní označenom ako upresnenie žaloby ako pristupujúcu žalovanú označili K. A. na neznámom mieste, ktorej spoluvlastnícky podiel na pozemkových nehnuteľnostiach má v správe Slovenský pozemkový fond. Toto podanie doručené súdu za účinnosti Civilného sporového poriadku súdu prvej inštancie vyhodnotil ako zámenu strán sporu, ktorú nová právna úprava nepozná a pôvodnú žalobu pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie označeného žalovaného zamietol. Podanie zo 14. 07. 2016 súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil. Žalobcovia nenavrhovali zámenu strán sporu, ale dopĺňali žalobu o ďalší pristupujúci subjekt v zmysle § 79 alebo § 80 C. s. p.. O tomto návrhu mal súd prvej inštancie rozhodnúť. Súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď nesprávne kvalifikoval návrh na pristúpenie ďalšieho subjektu na strane žalovaného do sporu (v zmysle § 79 C. s. p.) ako návrh na zámenu strán sporu. Žiadali zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Spor začal za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci za účinnosti Civilného sporového poriadku v súlade s § 470 ods. 1, 2 C. s. p., podľa ktorého sa Civilný sporový poriadok použije aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti s tým, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, zostávajú zachované. Odvolanie vo veci doručili žalobcovia 1/ a 4/ dňa 09. 12. 2016, preto jeho účinky posudzuje odvolací súd v zmysle Civilného sporového poriadku.

5. V prvoinštančnom konaní vystupovalo na strane žalobcov päť subjektov (fyzické osoby) a jeden žalovaný Slovenský pozemkový fond. Spoločenstvo žalobcov malo vyplývať z listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie F., na ktorom sú zapísané parcely registra „C“ aj parcely registra „E“ v podielovom spoluvlastníctve K. A. bez bližšieho označenia s poznámkou „dedič po P.; SPF“. Druhým podielovým spoluvlastníkom je O. I. spoločne s M. I., tretí I. A., štvrtý Z. A., piaty S. A.. Vlastnícke právo K. A. bolo vedené pôvodne v pozemnoknižnej vložke č. XXX, spoluvlastnícky podiel tejto neznámej vlastníčky spravuje Slovenský pozemkový fond. Že Slovenský pozemkový fond je iba správcom nehnuteľností je výslovne uvedené na LV č. XXX. Podľa pôvodnej žaloby mienili žalobca 1/ a žalobcovia 2/ a 3/ spoločne nadobudnúť spoluvlastnícky podiel neznámej podielovej spoluvlastníčky K. A. do svojho vlastníctva titulom vydržania.

6. Stranami sporu podľa § 60 C. s. p. sú žalobca a žalovaný. Na strane žalobcu alebo žalovaného môže podľa § 75 ods. 1 C. s. p. vystupovať viac subjektov. Procesné spoločenstvo môže byť samostatné (§ 76)

alebo nerozlučné (§ 77). Nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 ods. 1 C. s. p. je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných.

7. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/173/2006 z 1. marca 2012 konanie o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam musí zásadne prebiehať medzi všetkými zapísanými vlastníkmi, resp. spoluvlastníkmi dotknutých pozemkov v katastri nehnuteľností alebo tými, ktorí sú preukázane a platne právnymi nástupcami (dedičmi alebo univerzálnymi sukcesormi) zapísaných vlastníkov, pretože určovací výrok rozsudku má účinnosť iba vo vzťahu k účastníkom konania a nie aj voči tretím osobám. Tieto osoby vytvárajú nerozlučné procesné spoločenstvá na jednej alebo druhej strane.

7.1 Odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podali len žalobcovia 1/ a 4/. V súlade s § 379 písm. b) Civilného sporového poriadku preskúmal odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, keďže v prípade nerozlučného spoločenstva podľa § 77 C. s. p. nie je rozsahom odvolania viazaný. Pod celou vecou je potrebné rozumieť rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej druhým výrokom, ktorým žalobu všetkých piatich žalobcov zamietol z dôvodu, že proti uzneseniu obsiahnutom v rozsudku o nepripustení zmeny žaloby odvolanie prípustné nie je. Taxatívny výpočet uznesení súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné, obsahuje ustanovenie § 357 C. s. p.. Medzi nimi uznesenie o nepripustení zmeny žaloby podľa § 143 ods. 1 C. s. p. nie je, z tohto dôvodu odvolanie žalobcov 1/ a 4/ proti prvému výroku rozsudku podľa § 386 písm. c) Civilného sporového poriadku odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

8. Odvolací súd nemôže preskúmať z dôvodu neprípustnosti odvolania rozhodnutie prvoinštančného súdu, ktorým zmenu žaloby nepripustil, z tohto dôvodu len ako poznámku k výkladu ustanovenia § 140 ods. 3 C. s. p. žalobcami 1/ a 4/ v odvolaní uvádza, že ich výklad je nesprávny. Predmetom konania podľa pôvodnej žaloby bolo určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nie zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, čo je typický prípad žaloby tzv. iudicium duplex. Za zmenu žaloby v zmysle § 140 ods. 3 C. s. p. by sa nepovažoval taký návrh žalobcov, ktorým by v rámci konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva zmenili návrh akým spôsobom sa má podielové spoluvlastníctvo po jeho zrušení vyporiadať.

8.1 Nie je pravdivé tvrdenie žalobcov 1/ a 4/, že by si písomným podaním z 13. 09. 2016 uplatnili nový (ďalší) nárok na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. V tomto podaní zástupca žalobcov 1/ až 5/ výslovne uviedol, že žiadame o pripustenie, zmeny žaloby v zmysle § 139 C. s. p. z „určenia vlastníctva“ na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva“.

9. Odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcov 1/ a 4/ podľa § 34 C. s. p. nezistil potrebu nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. a vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorým je bez zopakovania alebo doplnenia dokazovania podľa § 383 C. s. p. viazaný. Odvolací súd je podľa § 380 ods. 1 C. s. p. viazaný odvolacími dôvodmi, čo znamená, že rozhodnutie prvoinštančného súdu preskúmava len z hľadiska dôvodov uvedených odvolateľmi v odvolaní. Existenciu vady týkajúcej sa procesných podmienok, na ktoré by musel odvolací súd podľa § 380 ods. 2 C. s. p. prihliadnuť aj bez námietky strany sporu odvolací súd nezistil.

10. Žalobcovia 1/ a 4/ v odvolaní uplatnili odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) C. s. p., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ale túto inú vadu nekonkretizovali. Z odkazu na článok 2 ods. 3 Civilného sporového poriadku by bolo možné odvodiť, že za inú vadu konania považujú žalobcovia porušenie princípu právnej istoty odklonom od ustálenej judikatúry najvyššej súdnej authority.

10.1 Súd prvej inštancie sa v rozhodnutí odvoláva na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/205/2009 z 29. 06. 2010, ktoré okrem iného rieši aj otázku vecnej legitímácie v spore so záverom, že súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Rozhodnutie prvoinštančného súdu nie je v rozpore s citovaným rozhodnutím najvyššieho súdu, i keď v prejednávanej veci žalovaný nedostatok vecnej pasívnej legitímácie v spore namietal.

11. Za nesprávny procesný postup žalobcovia 1/ a 4/ v odvolaní označili, že okresný súd dňa 21. 09. 2016 napriek odročenému pojednávaniu so žalobcami 2/, 3/ a 5/ konal, zmenu žaloby nepripustil, i keď sám

takýto postup žalobcom navrhol a nesprávne vyhodnotil podanie žalobcov zo 14. 07. 2016, ktoré nebolo návrhom na zmenu strán sporu, ale návrhom na pripustenie vstupu ďalšieho subjektu do konania podľa § 79 alebo § 80 C. s. p.. Aj odvolací dôvod podľa § 365 písm. h) C. s. p. o nesprávnom právnom posúdení veci viažu odvolateľa len k rozhodnutiu prvoinštančného súdu o ich procesnom návrhu zo 14. 07. 2016, čo vyplýva z bodu 4 zhrnutia odvolania; nesprávne právne posúdenie veci vo vzťahu k predmetu žaloby nevytýkajú.

12. Podľa § 79 C. s. p. na návrh môže súd pripustiť, aby do konania pristúpil ďalší subjekt. Súhlas toho, kto má takto do konania pristúpiť je potrebný, ak má vystupovať na strane žalobcu.

13. Podľa § 80 C. s. p., ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované. Ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu.

14. V písomnom podaní na č. I. 50 zo 14. 07. 2016 označenom ako upresnenie žaloby je uvedené: „v súlade s písomnou plnou mocou v zastúpení žalobcov na 1 - 5 mieste žiadame o pripustenie upresnenia žaloby zo dňa 29. 04. 2014 v častiach žalobcov nasledovne:

Sporové strany:

Žalovaná K. A. - zosnulá, zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, ul. G. č. XX, XXX XX G.“

V ďalšom texte tohto podania doručeného Okresnému súdu Žiar nad Hronom až 1. augusta 2016 nie je žiadosť žalobcov o pripustenie vstupu ďalšieho subjektu do konania podľa § 79 C. s. p., z tohto dôvodu súd prvej inštancie o takomto návrhu rozhodovať nemohol. Uvedené „upresnenie“ žaloby bolo konajúcemu súdu predložené po dvoch rokoch od začatia sporu potom, ako bolo zástupcovi žalobcov 1/ až 5/ dňa 06. 07. 2016 doručené vyjadrenie označeného žalovaného Slovenský pozemkový fond z č. I. 40. Za žalovaného v konaní v pôvodnej žalobe bol jednoznačne označený Slovenský pozemkový fond. Toto konštatoval aj odvolací súd v uznesení sp. zn. 17Co/1438/2014 z 28. mája 2015, ktorým rozhodnutie súdu prvej inštancie o odmietnutí podania, ktoré by mohlo byť návrhom na začatie konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

15. Podľa § 123 ods. 1 C. s. p. podanie je úkon určený súdu. V § 124 ods. 1 prikazuje Civilný sporový poriadok posúdiť každé podanie podľa jeho obsahu. Súd prvej inštancie postupoval v súlade s ustanovením § 124 ods. 1 C. s. p., keď podanie žalobcov 1/ až 5/ zo 14. 07. 2016 vyhodnotil ako návrh na zmenu subjektu na strane žalovaného tak, že namiesto žalovaného Slovenského pozemkového fondu so sídlom v Bratislave bude vystupovať podielová spoluvlastníčka na neznámom mieste nebohá K. A., za ktorú bude konať správca Slovenský pozemkový fond Bratislava. Podanie žalobcov, ktorým chceli odstrániť nedostatok vecnej pasívnej legitímácie označeného žalovaného v čase začatia sporu bolo súdu prvej inštancie doručené za účinnosti Civilného sporového poriadku, ktorý ako správne uviedol súd prvej inštancie inštitút zámény účastníkov nepozná. Nedostatok vecnej pasívnej legitímácie musel zákonite viesť k zamietnutiu žaloby. Pre záver o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie označeného žalovaného postačilo súdu prvej inštancie vykonať dôkaz listinou na č. I. 13 až 14 spisu, listom vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie F., v ktorom sú zapísaní podieloví spoluvlastníci nehnuteľností parciel registra „C“ a parciel registra „E“ a medzi nimi Slovenský pozemkový fond nie je. Slovenský pozemkový fond je v tomto liste vlastníctva uvedený len ako správca nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve neznámej K. A. v rozsahu 4/36. Odvolatelia správne v odvolaní uviedli, že Slovenský pozemkový fond je v zmysle § 34 ods. 14 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a pozemkových spoločenstvách zástupcom neznámeho vlastníka v súdnom spore. Touto otázkou by sa odvolací súd nemusel zaoberať z dôvodu, že nesprávne právne posúdenie veci vo vzťahu k záveru súdu prvej inštancie o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie Slovenského pozemkového fondu v odvolaní namietané nebolo. Napriek tomu odvolací súd mimo prieskumu napadnutého rozhodnutia uvádza, že záver súdu prvej inštancie o nedostatku vecnej pasívnej legitímácii žalovaného je správny, súhlasí s ním aj právny zástupca žalobcu na č. I. 88, kde uvádza, že Slovenský pozemkový fond je zo zákona povinný konať pred súdom, ale podľa ustáleného právneho záveru „nie je pasívne legitimovaný“.

16. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie nielen vo výroku, ale aj v jeho dôvodoch, z tohto dôvodu rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne vo veci samej potvrdil.

17. Rozhodnutie o trovách konania výrokom III. v znení „žalovaný má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %“ nie je vykonateľné z dôvodu, že v ňom chýba označenie osoby povinnej, voči ktorej má žalovaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/41/2016 z 25. 05. 2017). Odvolací súd v časti III. výroku rozsudok súdu prvej inštancie formálne zmenil tak, aby bolo zrejmé, že právo na náhradu trov konania úspešnému žalovanému v prvoinštančnom konaní vzniklo proti neúspešným stranám sporu žalobcom 1/ až 5/. Inak je rozhodnutie súdu prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

18. Žalovaný uspel v celom rozsahu aj v odvolacom konaní. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. by žalovanému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1/ a 4/, ktorí svojim procesným úkonom podaním odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolacie konanie vyvolali. Z dôvodu, že žalovanému v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 1 C. s. p. odvolací súd žalovanému voči žalobcom 1/ a 4/ nepriznal (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 z 26. 10. 2016).

19. Už len ako poznámku odvolací súd uvádza, že nič nebráni žalobcom, aby po ustálení si vlastných nárokov (čo chcú dosiahnuť, čo v priebehu tohto konania žalobcovia opakovane menili) a vyriešení otázky, voči komu je potrebné nárok uplatňovať, podali novú žalobu, ktorou by dosiahli usporiadanie spoluvlastníckych vzťahov s neznámou podielovou spoluvlastníčkou.

20. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).